

Nr 99.

Av herr Eskilsson och herr Nilsson, Hjalmar, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer.

I överensstämmelse med 1950 års besparingsutrednings förslag yrkar departementschefen, att posten Kostnader för planeringskommittéer under nionde huvudtiteln nedsättes med 150 000 kronor till 250 000 kronor. Enligt vår mening borde besparingsåtgärderna i fråga om detta anslag utan olägenhet kunnat föras så långt, att anslag till denna post helt indrages för budgetåret 1951/52.

Lantbruksnämnderna, som av statsfinansiella skäl inte kunnat få av lantbruksstyrelsen äskade personalförstärkningar, ha i fråga om ärenden avseende den inre rationaliseringen dragit på sig en oroväckande arbetsbalans, varför det är angeläget att lantbruksnämndernas tjänstemän för en tid framåt helt befrias från det arbete deras sysslande med planeringskommittéernas arbete kräver. För alla de områden, för vilka inte ekonomisk karta blivit färdigställd, är planeringskommittéernas arbete oerhört besvärligt, varför det med fördel borde uppskjutas, tills färdigställandet av ekonomiska kartor fortskridit längre. Det torde f. ö. vara omöjligt att uppgöra regionalplaneringsförslag med något för framtiden bestående värde i ett tidsläge med så onormala förhållanden som det nuvarande. Det kan pekats på de onormalt höga skogspriserna och de onormalt stora arbetstillfällena vid skogsavverkningarna, en växtodling där oljeväxterna inta en plats, som man inte vet om de kunna bibehålla i framtiden, och med ovisshet om den animaliska produktionens framtida förutsättningar. Regionalplaneringar, som uppgöras under så ovissa ekonomiska förhållanden, riskera att inom kort vara värdelösa.

Vi hemställa därför,

att riksdagen ville besluta att ej för budgetåret 1951/52 anvisa något anslag till Lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer.

Stockholm den 24 januari 1951.

Carl Eskilsson.

Hjalmar Nilsson.
